

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27Csp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120233243
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6120233243.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., 1.mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: G. K. R., U. X.X.XXXX, R. C. T. XXXX/XX, XXX XX Ž., právne zastúpená: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, Havlíkčova 16, 811 04 Bratislava - Staré mesto, IČO: 47 244 895, o zaplatenie 4. 713,12 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 4. 713,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4. 429,33 eur odo dňa 29.12.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 4.2.2020 na OS Banská Bystrica podal žalobu, v ktorej žiadal, aby žalovaná bola povinná zaplatiť istinu 4.713,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.429,33 eur odo dňa 29.12.2019 do zaplatenia a trovy konania. V žalobe uviedol, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 25.11.2015 úverovú zmluvu č. 4511280903, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky. Predmetnom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 7.000 eur a žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 84 mesačných splátkach po 161,92 eur. Žalovaná úver riadne a včas nesplácala a dostala sa do omeškania s plnením zmluvných povinností a napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila. Na základe tohto žalobca dňa 13.12.2019 zosplatnil budúce splátky úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie celého zostatku úveru. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinnosti a táto uplynula dňa 28.12.2019. Žalovaná nezaplatila, a tak si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa 29.12.2019 do zaplatenia. Žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 7.368,48 eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje dlh vo výške 4.713,12 eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 165,92 eur, úroku v výške 283,79 eur a zosplatnenej istiny vo výške 4.263,41 eur.

2. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu OS Banská Bystrica č.k. 3UP/260/2020-31 zo dňa 18.2.2020 uviedla, že nárok žalobcu považuje za neopodstatnený a neodôvodnený a žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná potvrdila, že ako spotrebiteľ uzatvorila dňa 25.11.2015 so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., ako dodávateľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorá spadá pod režim zák. č. 129/2010 Z.z. Zmluva neobsahuje, resp. obsahuje nesprávne uvedené obligatórne zákonné náležitosti uvedené v zák. č. 129/2010 Z.z. a úver je teda potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná poukázala na kogentné ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy 25.11.2015. Žalovaná ďalej poukázala, že vo veci je prekážka začatého konania, pretože žalovaná dňa 19.11.2019 pristúpila k súdnemu

vymáhaniu vzniknutého bezdôvodného obohatenia na strane spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v právnom postavení žalovaného a žiada zaplatiť sumu 368,48 eur s príslušenstvom a konanie sa vedie pred OS Piešťany sp. zn. 20Csp/112/2019. Žalovaná z uvedeného dôvodu odkázala na ust. § 161 ods. 1, 2 a § 159 CSP. Poukázala na to, že ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu, a to zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.11.2015, ktorá bola uzavretá medzi stranami konania. V konaní o zaplatenie bezdôvodného obohatenia súd ako predbežnú otázku bude posudzovať aj náležitosti úverovej zmluvy v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. Zároveň je daná aj totožnosť strán, pretože v obidvoch konaniach vystupujú rovnaké strany bez ohľadu na procesné postavenie. Pretože prekážka litispendencie - začatého konania tvorí neodstrániteľnú vadu konania, tak žalovaná žiadala konanie zastaviť.

Ďalej sa žalovaná vyjadrovala k tomu, že neboli splnené procesné podmienky § 3 ods. 6 zák. o upomínacom konaní. Žalovaná ďalej poukázala na to, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v hlave 13 v § 3 úverových podmienok, čo sú záverečné ustanovenia. Táto neprijateľná podmienka nebola individuálne dohodnutá medzi žalobcom a žalovanou a je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom § 53 ods. 1 O.z. a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

Žalovaná ďalej poukázala na absenciu obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f/ s tým, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve musí byť určený jasne, zrozumiteľne, čo v danom prípade nie je splnené. Termín konečnej splatnosti musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým realizovať najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Spotrebiteľovi musí byť už na prvý pohľad zrejmé, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti poskytnutého úveru bez akýchkoľvek matematických operácií. Žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/495/2015.

Ďalej žalovaná poukázala aj na rozpor s § 9 ods. 2 písm. k/ s tým, že v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Pretože tieto údaje nie sú v zmluve uvedené, tak žalovanej bolo znemožnené si overiť správnosť vypočítanej RPMN, a tým sa dostala do nerovnomerného postavenia v právnom vzťahu s dodávateľom úveru. V zmluve je uvedené len toľko, že RPMN bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, avšak tieto údaje, ktoré boli na výpočet použité, už v zmluve nie sú, čím sa znevýhodňuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa. Na základe všetkých týchto skutočností pre nesplnenie zákonných predpokladov tak, ako sú uvedené v § 9 ods. 2 písm. f/ a k/, je úver bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Na základe tohto žalovaná žiadala žalobu v celkom rozsahu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako uvádza žalovaná. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, tak žalobca poukázal na to, že cieľom ust. § 9 ods. 2 písm. f/ bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum, tak veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť úveru. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť, a preto je cieľ sledovaný § 9 ods. 2 písm. f/ dosiahnutý. Žalobca zároveň poukázal na rozsudok KS v Prešove sp. zn. 13Co/23/2016, rozsudok OS Poprad zo dňa 21.11.2017 sp. zn. 17Csp/158/2017, rozsudok OS Lučenec zo dňa 16.10.2017 sp. zn. 13Csp/132/2017 a uznesenie KS v Bratislave zo dňa 20.8.2019 sp. zn. 5Co/222/2018. Pokiaľ ide o RPMN, kde žalovaná uvádza, že tento údaj je neurčitý a neobsahuje predpoklady použité na jeho výpočet, pretože zo zmluvy nevyplýva z akých údajov veriteľ vychádzal, tak žalobca uviedol, že podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zmluva o úvere musí obsahovať aj RPMN vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy s tým, že sa uvedú predpoklady použité na výpočet. Žalobca tvrdí, že výška RPMN je v zmluve uvedená korektne, spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Zák. č. 129/2010 Z.z. v prílohe upravuje výpočet RPMN. Žalovaná len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, ale absolútne neuviedla výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospela. Zákon vyžaduje, aby zmluva obsahovala údaj o RPMN vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, ale neuvádza akým konkrétnym spôsobom má byť údaj o RPMN vyjadrený. Smernica požaduje uviesť RPMN zrozumiteľne a stručne, čo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokonformný výklad predmetného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Z hodnoty RPMN je žalovanej ako spotrebiteľovi jednoznačne jasné a zrejmé, v akej výške sú náklady v zmluve zahrnuté, a preto podľa žalobcu je splnená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/.

Žalovaná mala jasnú informáciu, že RPMN spojená s úverom je 24,10%. Suma, ktorú má zaplatiť, bola v zmluve uvedená presnou sumou ako celková čiastka splatná spotrebiteľom. Žalobca preto považuje takto uvedenú hodnotu RPMN za dostatočne určitú. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/98/2019 zo dňa 19.12.2019, rozsudok OS Senica zo dňa 21.3.2018 sp. zn. 9Csp/188/2017, rozsudok KS v Banskej Bystrici zo dňa 19.12.2019 sp. zn. 41Co/98/2019 a stanovisko bývalého podpredsedu ÚS SR JUDr. L'alíka v náleze zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko). Záverom žalobca poukázal na konanie, ktoré sa vedie na OS Piešťany a navrhol, aby bol spor postúpený z dôvodu vhodnosti a hospodárnosti konania.

4. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 30.6.2020 sa podrobne vyjadrila k neprijateľnej zmluvnej podmienke, v dôsledku čoho je zmluvné dojednanie neplatné tak, ako špecifikovala aj v odpore. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti, tak žalovaná uviedla, že na rozhodnutia predložené žalobcom nemožno prihliadať, nakoľko tieto opomínajú základné funkcie a účel zák. č. 129/2010 Z.z., ktorým je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany v spore. Žalovaná poukázala na rozsudok KS v Trnave zo dňa 6.11.2019 sp. zn. 24Co/41/2019. S ohľadom na obsah samotnej spotrebiteľskej zmluvy je nepochybné, že s názorom KS v Trnave je potrebné sa stotožniť, keďže je po právnej ako i vecnej stránke absolútne správny. Súd vo svojom odôvodnení jasne a zrozumiteľne objasnil na základe akých právnych skutočností dospel k záveru o tom, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na tento rozsudok žalovaná poukazuje jednak z dôvodu zachovania princípu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a zároveň preto, že žalobca si je očividne vedomý, že zmluvy, ktoré predkladal spotrebiteľom nespĺňali, resp. neobsahovali obligatórne náležitosti podľa zákona a aj napriek tomuto nedostatku neodstránil. Ďalej žalovaná poukázala na to, že zákon č. 129/2010 Z.z. plní ochrannú funkciu pre spotrebiteľov pred nekalými a nezákonnými praktikami dodávateľov spotrebiteľských úverov. Ďalej plní ochrannú funkciu prostredníctvom svojej regulatívnej funkcie, a to konkrétne určením obligatórnych náležitostí v § 9 ods. 2, ktoré musí každý spotrebiteľský úver spĺňať. V danom prípade obligatórne náležitosti sú nahradené len neurčitým vágnym slovným opisom alebo postupom, ktorým sa majú spotrebiteľia dopracovať k informáciám, ktoré by im mali byť poskytnuté konkrétne a individuálne. Ďalej je to preventívna funkcia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorej pochopenie je zásadné pre vydanie rozhodnutia súdom v tomto konaní. Preventívna funkcia spočíva práve v predchádzaní protispotrebiteľskému správaniu v úverových zmluvách, akým sa prezentuje aj žalobca. Žalovaná ďalej poukázala na rozsudok KS v Trenčíne zo dňa 29.1.2019, sp. zn. 6Co/129/2018, rozsudok KS v Banskej Bystrici zo dňa 24.4.2018 sp. zn. 13Co/203/2017, rozsudok KS v Banskej Bystrici zo dňa 27.3.2018 sp. zn. 13Co/106/2017. V ďalšej časti vyjadrenia žalovaná sa vyjadrila k absencii uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN ako jedného z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. V predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba a nie sú uvedené predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. V ďalšej časti žalovaná poukázala aj na rozhodnutia súdov KS v Prešove sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.5.2017, sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 3.11.2016 a sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 6.4.2017. Žalovaná na základe všetkých týchto skutočností žiadala žalobu zamietnuť a priznať trovy konania.

5. Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dôkazov, predžalobnej výzvy, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, úverových podmienok, výpisu čerpania splátok a úhrad, výzvy k splateniu celého úveru, žaloby vo veci OS Piešťany sp. zn. 20Csp/112/2019 mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

6. Podľa predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu bolo zistené, že právna zástupkyňa žalobcu listom zo dňa 1.1.2020 vyzvala žalovanú na zaplatenie spolu čiastky 5020,56 eur v lehote do 7 dní od odoslania výzvy.

7. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver zo dňa 25.11.2015 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalovanou a predmetom bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 7000 eur. V zmluve je ďalej uvedené, že celková výška mesačnej splátky 161,92 eur, ročná úroková sadzba 21,60 %, RPMN 24,1 %, odplata 21,60 %, priemerná hodnota RPMN 10,08 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom bez platieb za doplnkové služby 13.601,28 eur, počet splátok 84, termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci. Ďalej sú uvedené termíny splatnosti splátok tak, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto

kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15 deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V ďalšej časti je uvedený poplatok za službu 1,49 eur mesačne a to zmena výšky a počtu splátok a ďalší poplatok za službu 1,49 eur mesačne a to odložené splátky, kde v oboch prípadoch je uvedené, že poplatok je zahrnutý v splátke. Súčasťou zmluvy sú úverové podmienky.

8. Podľa výzvy k splateniu celého úveru bolo zistené, že výzva je zo dňa 13.12.2019 a žalobca žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky 5017,12 eur najneskôr do 15 dní od spisania výzvy. Vo výzve je uvedené, že v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov spoločnosť vyzvala žalovanú k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy.

9. Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad je uvedená rekapitulácia, kde celkom je predpísaná čiastka 12106,13 eur, úhrada 7.368,48 eur a dlh 4737,65 eur.

10. Podľa žaloby vo veci OS Piešťany sp. zn. 20Csp/112/2019 bolo zistené, že žalobu podala žalobkyňa G.. K. R. proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s. o zaplatenie sumy 368,48 eur a to na základe zmluvy uzavretej dňa 25.11.2015 s tým, že žiadala vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 368,48 eur spolu s úrokmi z omeškania z dôvodu, že úver č. XXXXXXXXXX podľa zmluvy zo dňa 25.11.2015 je bez úrokov a bez poplatkov.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 1 ods. 2 zák. 129/2010 Z. z. v znení k 25.11.2015 (dátum uzavretia zmluvy) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 2 citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojho predmetu podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ods. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l, s, z a aa).

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Súd vo veci vykonal dokazovanie a mal preukázané, že medzi stranami konania bola uzavretá zmluva o úvere podľa § 497 Obch. zákonníka a na tento zmluvný vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a ustanovenia § 52 a

nasledujúce Občianskeho zákonníka, nakoľko bolo nesporné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca, ako veriteľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná uzatvárala zmluvu ako spotrebiteľ, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Nesporné medzi stranami bolo, že podľa tejto úverovej zmluvy zo dňa 25.11.2015 žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 7 000Eur a žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 161,92 €. Podľa predloženej zmluvy bola celková čiastka splatná spotrebiteľom 13 601,28 € a ročná úroková sadzba bola 21,60 % a RPMN 24,1 %. Ďalej bolo v konaní preukázané, čo žalovaná nenamietala a išlo o nesporné skutkové tvrdenie žalobcu, že žalovaná riadne neplnila svoje povinnosti podľa zmluvy a neplatila splátky riadne a včas, a tak listom zo dňa 13.12.2019 žalobca úver zosplatnil a vyzval žalovanú na zaplatenie celej dlžnej čiastky vo výške 5 017,12 Eur. Ďalšou nespornou skutočnosťou, čo žalovaná nepoprela bolo, že zaplatila podľa úverovej zmluvy spolu sumu 7 368,48 Eur.

18. Žalovaná v konaní uviedla, že zmluva zo dňa 25.11.2015 nespĺňa podstatné náležitosti tak, ako sú tieto uvedené podľa § 9 ods. 2, a to konkrétne písm. f) a písm. k), a tak podľa § 11 ods. 1 písm. b) je úver bezúročný a bez poplatkov, a na základe tohto žiadala žalovaná žalobu zamietnuť.

19. Súd v konaní skúmal, či zmluva, ktorá bola uzavretá medzi stranami konania dňa 25.11.2015 obsahuje všetky podstatné náležitosti tak, ako sú uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., najmä náležitosti podľa písm. f) a písm. k), ktoré žalovaná v konaní namietala. Súd dospel k takému záveru, že tak ako sú tieto náležitosti, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako aj ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť napísané v zmluve, sú uvedené správne a dostatočne jasne, určite a zrozumiteľne pre žalovanú ako spotrebiteľa. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený v bode 39., ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Súd vychádzal z toho, že podľa tohto ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) je podstatné, aby spotrebiteľ mal informáciu o tom, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, z tohto ale nevyplýva, že termín konečnej splatnosti musí byť vyjadrený presným číselným dátumom, ale je postačujúce, aby boli použité objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy úveru a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Tak, ako je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti, a to 84 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci, ide o uplynutie doby 84 mesiacov, čo je 7 rokov a konečná splatnosť nastane 15. dňa v poslednom mesiaci, a keďže zmluva bola uzavretá 25.11.2015, tak podľa zmluvy je termín konečnej splatnosti dňa 15.11.2022. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, podľa ktorého čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Možno konštatovať, že žalobca ako veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých žalovaná, ako spotrebiteľ mohla vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Na základe tohto uvedenie konečného termínu splatnosti súd považoval za zákonné podľa § 9 ods. 2 písm. f) a nestotožnil sa s tvrdeniami žalovanej, že v zmluve je nesprávne uvedená táto podstatná náležitosť zmluvy, čo by malo za následok, že úver je bezpoplatkový a bezúročný. Súd vychádzal z ustálenej súdnej praxe tak, ako žalobca citoval jednotlivé rozhodnutia súdov vo svojom písomnom vyjadrení.

20. Ďalej žalovaná v konaní namietala aj to, že nebolo postupované podľa § 9 ods. 2 písm. k) a v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Tu sa súd taktiež nestotožnil s tvrdením žalovanej s tým, že v zmluve sú dostatočne jasne, určite a zrozumiteľne uvedené všetky podstatné náležitosti tak, ako sú vyžadované podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Súd teda dospel k takému záveru, že sú aj v tomto prípade splnené zákonné podmienky, aby bolo možné konštatovať, že zmluva uzavretá medzi stranami konania zo dňa 25.11.2015 spĺňa všetky zákonné náležitosti a úver, ktorý poskytol žalobca žalovanej nie je bez úrokov a bez poplatkov. Súd vychádzal z toho, že vzorec pre výpočet RPMN je uvedený v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a predstavuje základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Súd konštatuje, že v zmluve sú dostatočne vyjadrené všetky náležitosti, na základe ktorých žalovaná mala možnosť pred vstupom do tohto úverového vzťahu sa dostatočne oboznámiť so všetkými podmienkami a prípadne realizovať inú voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Súd

dospel k takému záveru, že výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Žalovaná v konaní neuvádzala nesprávnosť údajov o RPMN v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, ale konštatovala, že v zmluve nie sú uvedené predpoklady tak, ako to vyplýva z § 9 ods. 2 písm. k). Z hodnoty RPMN tak, ako je uvedená v úverovej zmluve je žalovanej jasné a zrejmé, v akej výške sú náklady v zmluve zahrnuté a umožňuje to žalovanej, aby porovnala úver, ktorý ponúkol žalobca s akoukoľvek ďalšou ponukou na trhu. Žalovaná mala podľa údajov v zmluve k dispozícii dostatočný súhrn informácií, na základe ktorých sa mohla kvalifikovane rozhodnúť. Súd teda dospel k takému záveru, že tak, ako je uvedená hodnota RPMN v zmluve, táto zodpovedá § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda ani z týchto dôvodov nie sú splnené podmienky, aby bol úver bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) resp. d) zákona č. 129/2010 Z.z.

21. Súd pri rozhodovaní vychádzal zo súdnej praxe a rozsudkov citovaných vo vyjadrení žalobcu a nie z rozhodnutí, ktoré uvádzala vo vyjadrení žalovaná práve z toho dôvodu, že sa stotožnil s tým, že síce cieľom zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov je ochrana spotrebiteľov pred nekalými praktikami poskytovateľov úverov, pred neprehľadnými, nejasnými a nezrozumiteľnými zmluvami. Nie je to ale nástroj pre špekulácie spotrebiteľa za účelom získania úveru zadarmo a bez akýchkoľvek poplatkov v prípade, keď bol úver získaný na základe jasnej, prehľadnej a zrozumiteľnej zmluvy. Ochrana spotrebiteľa, ako slabšej zo zmluvných strán má nepochybne svoje opodstatnenie, avšak zároveň aj svoje hranice, ktoré sú dané zásadou spravodlivosti a účinnosti ochrany ohrozeného prípadne porušeného práva. Zvýšenú ochranu spotrebiteľov nie je ale možné interpretovať tak, že má zabezpečiť nadradené postavenie spotrebiteľov a nemôže ísť o ochranu absolútnu, ktorá zbavuje spotrebiteľa akýchkoľvek povinností.

22. Žalovaná ďalej v konaní uvádzala, že v hlave 13 § 3 je uvedená neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá sa týka odstúpenia od zmluvy a kedy nezaniká nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov podľa zmluvy a úverových podmienok a ďalších súvisiacich dokumentov, a to až do okamihu uhradenia všetkých záväzkov žalovanej, ktoré zo zmluvy vyplývajú. Žalovaná uvádzala, že je tu priamo rozpor s ustanovením § 52 ods. 2 a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd pri rozhodovaní bližšie neskúmal neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky, nakoľko je táto bez akéhokoľvek významu pre rozhodnutie vo veci. Súd konštatuje, že nebolo sporné medzi stranami a vyplynulo to aj z predložených listinných dôkazov, že žalobca neaplikoval hlavu 13 § 3 úverových zmluvných podmienok, ale podľa hlavy 6 § 3 úverových zmluvných podmienok došlo k tzv. zosplateniu úveru tak, ako to vyplýva aj z § 565 Občianskeho zákonníka. Na základe tohto vznikla povinnosť žalovanej zaplatiť celú zosplatenú istinu vo výške 4 263,41 €, istinu vo výške 165,92 € a úrok vo výške 283,79 €. Pokiaľ ide o výšku dlžnej sumy, tak tu súd vychádzal z toho, že táto vyplynula z predložených listinných dôkazov, najmä výpisu čerpania, splátok a úhrad, a výška dlžnej sumy ani nebola sporná medzi stranami konania, a žalovaná v konaní namietala, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov, ale nevyjadrila sa k výške zaplatenej ani k výške dlžnej sumy tak, ako ju žiadal zaplatiť žalobca v konaní. Súd teda vychádzal z toho, že ide o nesporné skutkové tvrdenie a dlžná suma, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi je spolu vo výške 4 713,12 €.

23. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi spolu sumu 4 713,12 € a podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktoré boli určené podľa vládneho nariadenia č. 87/95 Z.z. a žalovaná je povinná zaplatiť úroky z omeškania zo sumy 4 429,33 €, čo je súčet dlžnej istiny 165,92 € a zosplatennej istiny 4 263,41 €. Žalovaná je povinná zaplatiť úroky z omeškania odo dňa 29.12.2019 až do zaplatenia, pretože na základe výzvy zo dňa 13.12.2019 bola vyzvaná na zaplatenie do 15 dní od spísania tejto výzvy, čo je 28.12.2019 a odo dňa nasledujúceho od 29.12.2019 sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, a tak žalobca ako veriteľ má právo domáhať sa aj zaplatenia úrokov z omeškania.

24. Žalovaná ďalej v konaní vznesla námietku prekážky litispendencie a podľa § 161 ods. 1/ a 2/ CSP v spojení s § 159 CSP žiadala konanie zastaviť. Žalovaná uvádzala, že na Okresnom súde Piešťany, sp. zn.: 20Csp/112/2019 sa vedie konanie totožných strán konania s tým, že žalovaná je žalobkyňa a žalobca je žalovaný, a žalovaná sa v uvedenom konaní domáha zaplatenia bezdôvodného obohatenia, ale na základe totožného nároku uplatneného z totožného skutkového základu, a to zmluvy uzavretej medzi stranami konania dňa 25.11.2015. Súd sa s týmto nestotožnil a konštatuje, že v konaní

vedenom na Okresnom súde Piešťany, sp. zn.: 20Csp/112/2019 sú totožné strany konania, aj keď v inom procesnom postavení, ale nejde o totožný nárok. V konaní, ktoré sa vedie na Okresnom súde Žilina 27Csp/23/2020 sa žalobca domáha plnenia zo zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi stranami konania, zatiaľ čo v konaní sp. zn.: 20Csp/112/2019, ktoré sa vedie na OS Piešťany sa žalovaná domáha vydania bezdôvodného obohatenia a nejde teda o plnenie na základe zmluvy uzavretej medzi stranami konania zo dňa 25.11.2015. V tomto súd videl podstatný rozdiel v skutkovom vymedzení v obidvoch súdnych konaniach a na základe tohto nebol splnený základný predpoklad na konštatovanie prekážky začatého konania, a to totožnosť predmetu konania, a tak súd konštatuje, že nie je v danom prípade prekážka litispendencie a nie sú splnené podmienky na zastavenie konania. Súd zároveň nevyhovel ani námietke žalobcu, ktorý uvádzal, že sú tu dôvody na postúpenie veci, ktorá sa vedie na OS Žilina Okresnému súdu Piešťany z dôvodu vhodnosti a hospodárnosti konania. Súd nezistil také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že ide o vzájomnú žalobu a nebol tu žiaden iný možný dôvod, na základe ktorého by bola vec postúpená na prejednanie OS Piešťany, a tak vo veci konal a rozhodol Okresný súd Žilina na základe žaloby žalobcu, ktorá bola pôvodne podaná na OS Banská Bystrica v upomínacom konaní sp. zn.: 3Up/260/2020 a dňa 16.3.2020 bola postúpená Okresnému súdu Žilina.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže žalobca mal vo veci plný úspech a súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).